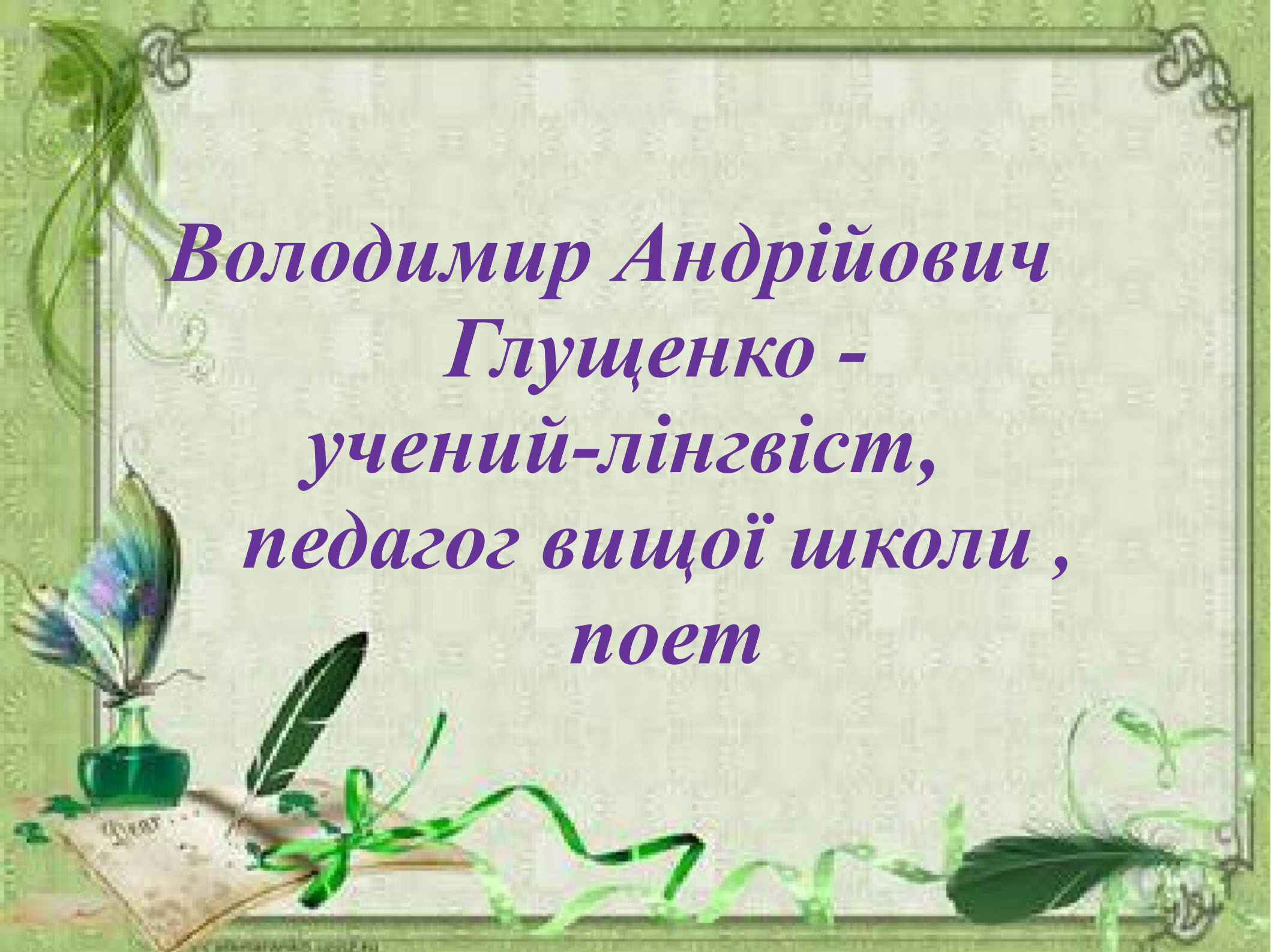

*Володимир Андрійович
Глущенко -
учений-лінгвіст,
педагог вищої школи,
поет*

Основні дати життя та діяльності В. А. Глущенко

1952, 6 листопада народився с. Єлані Волгоградської області.

У 1975 закінчив філологічний факультет Харківського державного університету ім. М. Горького (нині Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна).

У 1975-1980 працював асистентом кафедри російської мови і літератури Слов'янського державного педагогічного інституту.

У 1980-1983 навчався в аспірантурі Інституту мовознавства ім. О. О. Потебні АН УРСР.

У 1984 захистив кандидатську дисертацію «Історія фонетичної системи російської мови в науковій концепції А. А. Шахматова».

У 1984-1986 працював на кафедрі російської мови Київського педагогічного інституту ім. М. Горького (нині Національний педагогічний університет ім. М. П. Драгоманова).

У 1986-1999 завідував кафедрою російської мови і літератури Слов'янського державного педагогічного інституту. У 1990-1993 навчався в докторантурі Інституту мовознавства ім. О. О. Потебні Національної академії наук України. У 1999 захистив докторську дисертацію «Принципи порівняльно-історичного дослідження в Українському і російському мовознавстві (70-і рр. ХІХ ст. - 20-і рр. ХХ ст.)».

*У 1999-2010 працював на кафедрі загального та російського мовознавства і теорії та історії літератури Слов'янського державного педагогічного університету. У 1998-2006 працював проректором з наукової роботи Слов'янського державного педагогічного інституту, який в 2002 був реорганізований в Слов'янський державний педагогічний університет, а в 2012 - в Донбаський державний педагогічний університет. З 2010 очолює кафедру загальної, німецького та слов'янського мовознавства Донбаського державного педагогічного університету
З 2010 очолює кафедру загальної, німецького та слов'янського мовознавства Донбаського державного педагогічного університету.
Крім того:*

- * член двох спеціалізованих вчених рад із захисту кандидатських дисертацій (Донецьк, Одеса),*
- * відповідальний редактор наукового збірника «Теоретичні та прикладні проблеми російської філології» і «Вісника Донбаська державного педагогічного університету, серія" Філологічні науки "»,*
- * очолює міжгалузеву наукову лабораторію «Методологія та історіографія мовознавства»,*
- * має досвід викладання за кордоном (Німеччина, Польща, Болгарія),*
- * є автором поетичної збірки «Відчуття доброго вітру» (2012)*

Наукові праці

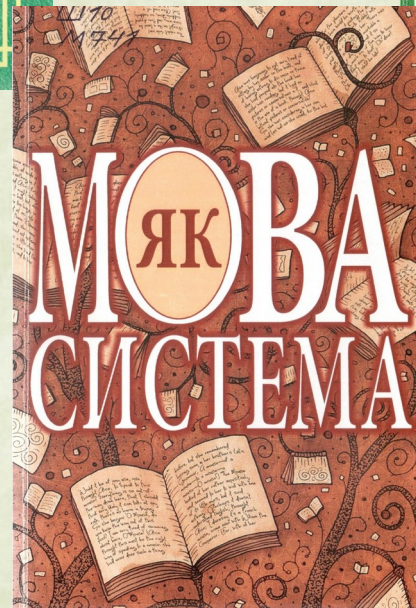
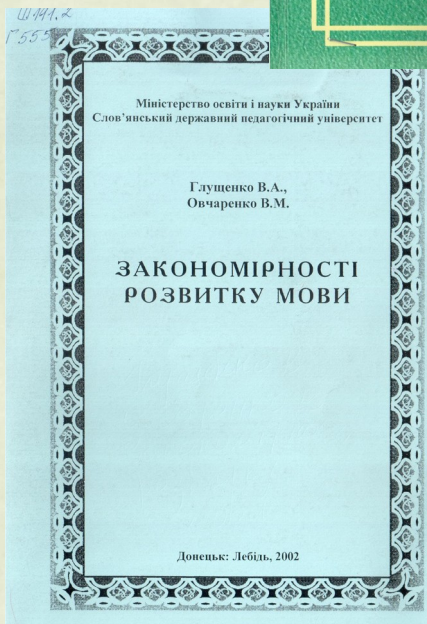
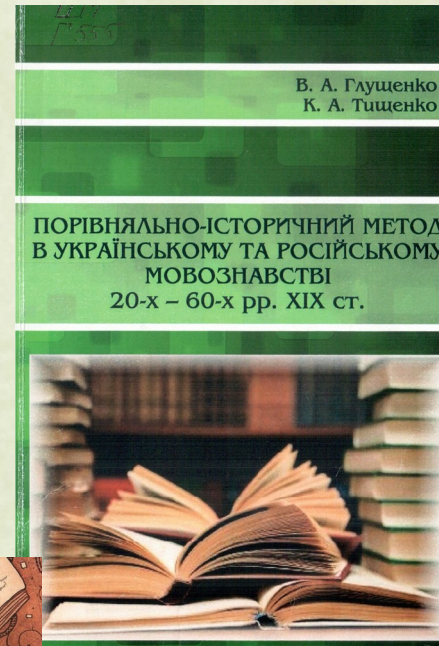
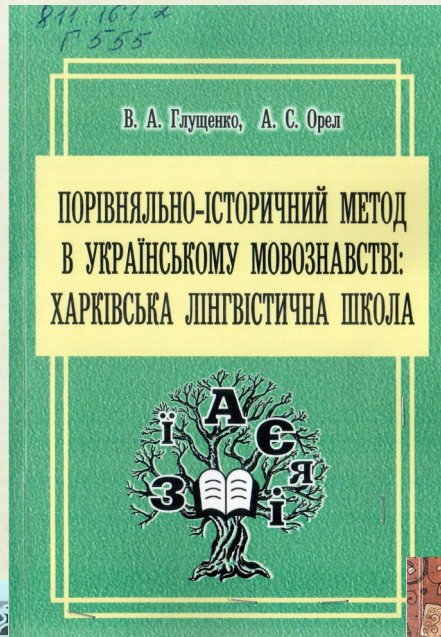
професора

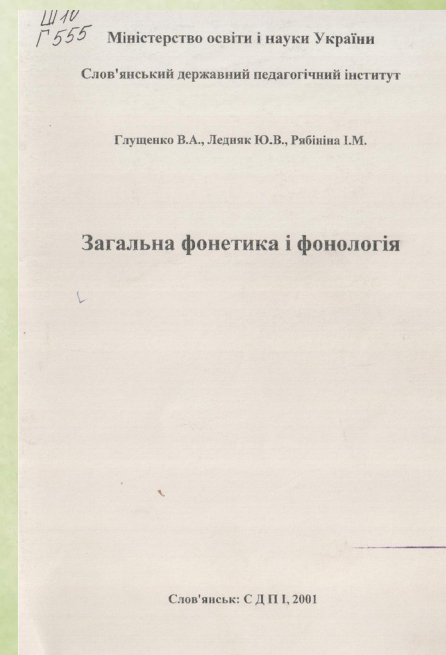
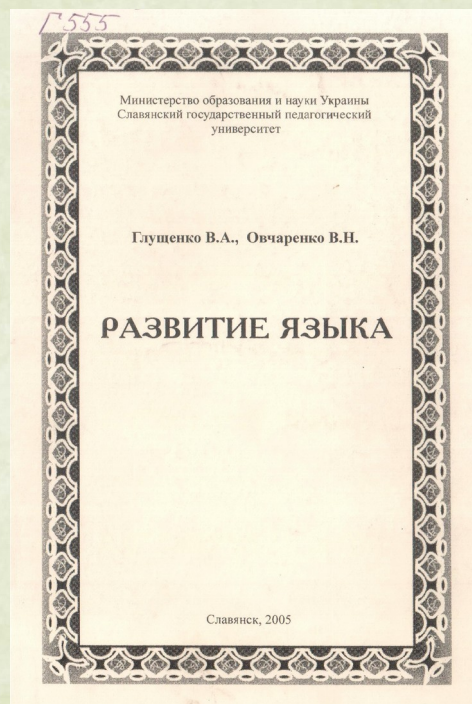
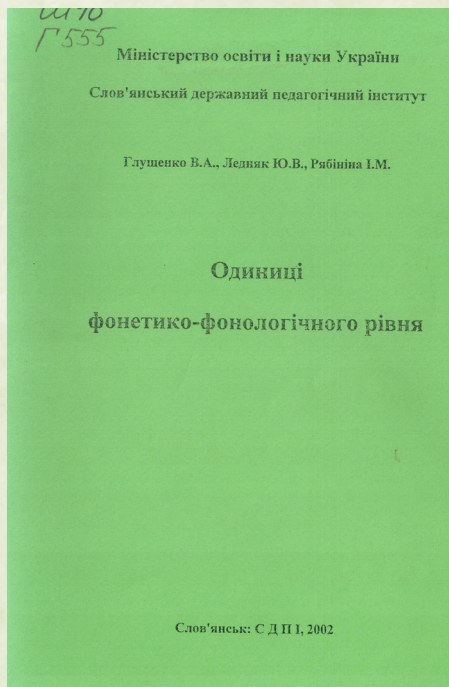
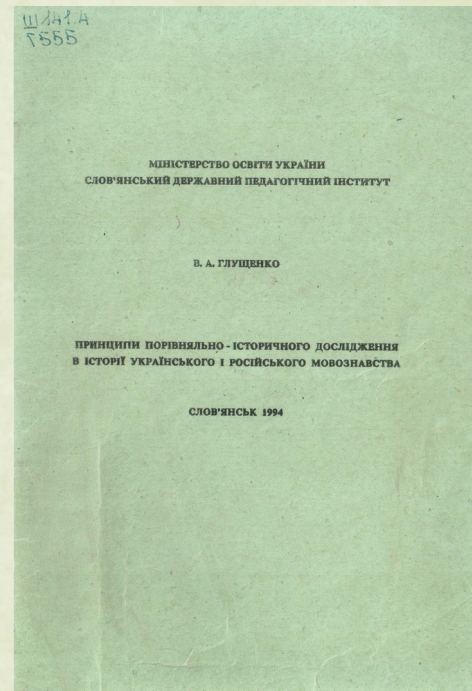
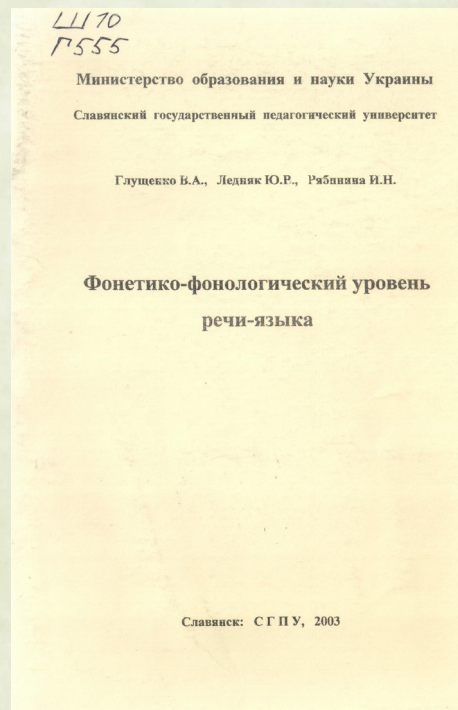
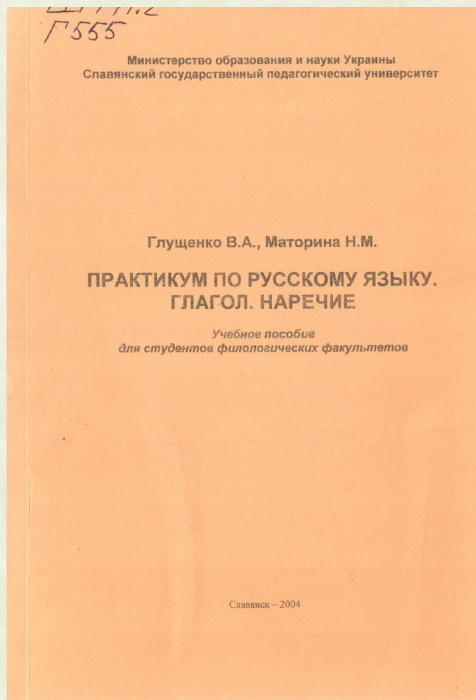
В. А. Глущенко

*“Науковий метод є одним з
елементів,
за допомогою яких у науці
виконують
цілеспрямовані пізнавальні
дії”*

Герасимов І.Г.

Навчальні та наукові видання

Ш 771.1.02
Г 555

Владимир Глущенко

Языковая ярмарка

Славянск 2008

Ш 77
Г 555

В. А. Глущенко

ЛИНГВИСТЫ УКРАИНЫ: Ефросиния Фоминична Широкопад

Славянск 2009

Ш 77
Г 555

Министерство образования и науки Украины
Славянский государственный педагогический
институт

Глущенко В.А., Ледняк Ю.В., Рябинина И.Н.

Общая фонетика

Славянск
2001

Г 555

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ
ІНСТИТУТ МОВОЗНАВСТВА ім. О.О. ПОТЕБНИ

В.А. Глущенко

ПРИНЦИПИ ПОРІВНЯЛЬНО-ІСТОРИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ В УКРАЇНСЬКОМУ І РОСІЙСЬКОМУ МОВОЗНАВСТВІ

(70-і рр. XIX ст. - 20-і рр. XX ст.)

ДОНЕЦЬК
1998

Ш 70
Г 555

Міністерство освіти і науки України
Слов'янський державний педагогічний інститут

Глущенко В.А., Ледняк Ю.В., Рябініна І.М.

Одиниці фонетико-фонологічного рівня

Слов'янськ: СДПІ, 2002

442

Г 555

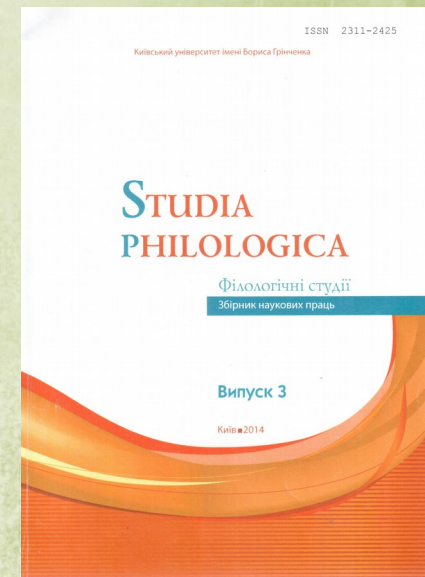
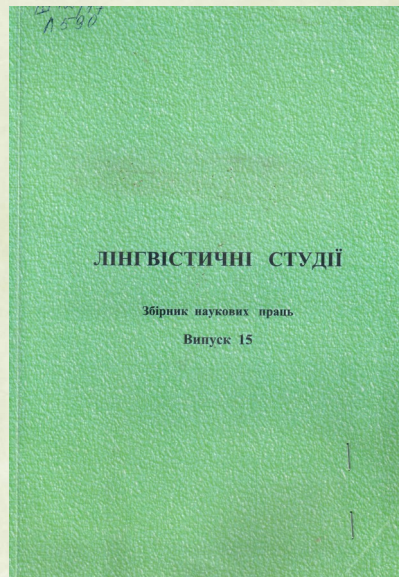
МИНИСТЕРСТВО ОБРАЗОВАНИЯ И НАУКИ УКРАИНЫ
СЛАВЯНСКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ ПЕДАГОГИЧЕСКИЙ
УНИВЕРСИТЕТ

В.А. ГЛУЩЕНКО

ИСТОРИКО-ФОНЕТИЧЕСКИЙ КОММЕНТАРИЙ В ШКОЛЬНОМ КУРСЕ РУССКОГО ЯЗЫКА

Донецк: Лебиль, 2002

Статті в наукових збірках

Система і структура східнослов'янських мов

Випуск 7

Київ 2012

НАУКОВИЙ ВІСНИК

НАЦІОНАЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ БІОРЕСУРСІВ
І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ

248

2016

*Актуальні проблеми
лінгвістичної методології та історіографії
як найважливіших галузей науки про мову*

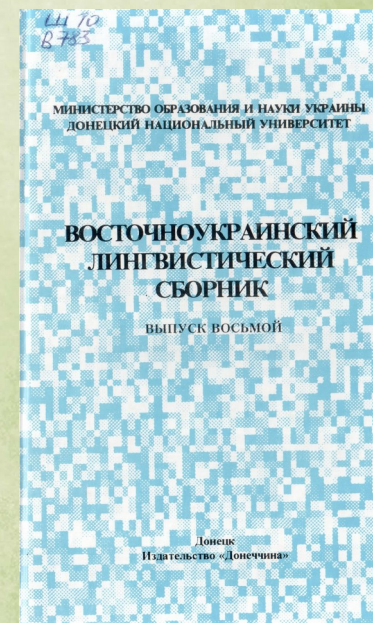
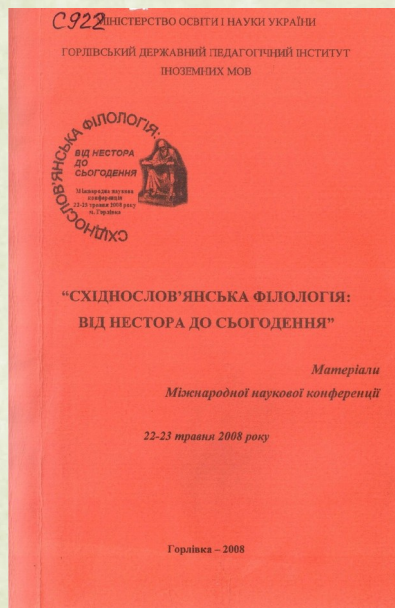
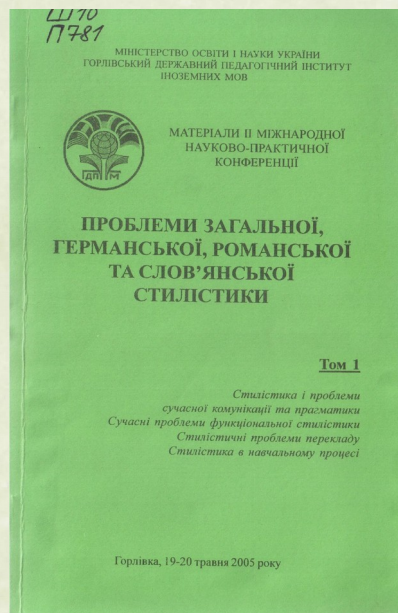
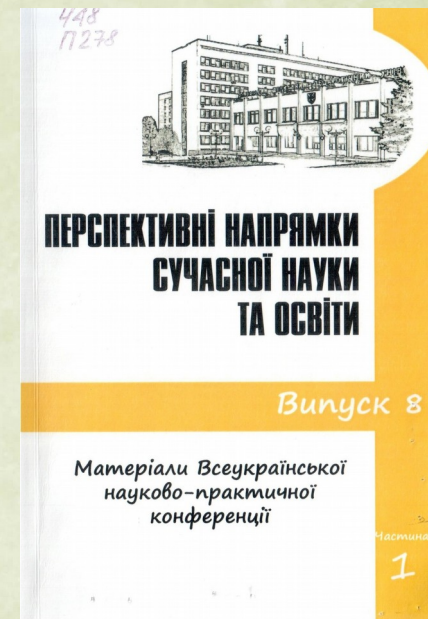
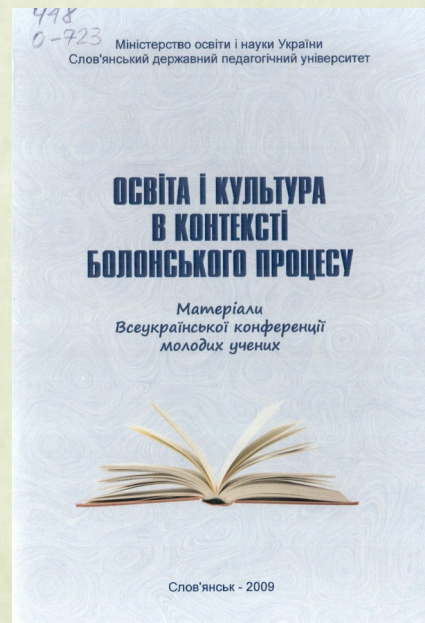
Матеріали
науково-практичної Інтернет-конференції

Слов'янськ, 18-19 жовтня 2017 року

МЕТОДИ ЛІНГВІСТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Матеріали
Міжнародної науково-практичної конференції

Слов'янськ, 18-19 листопада 2010 року

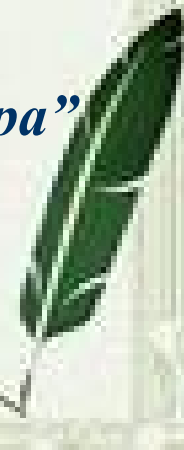
Час і простір

Володимира

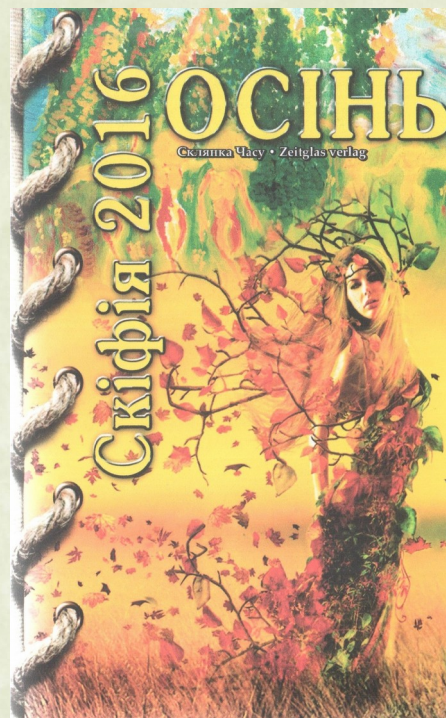
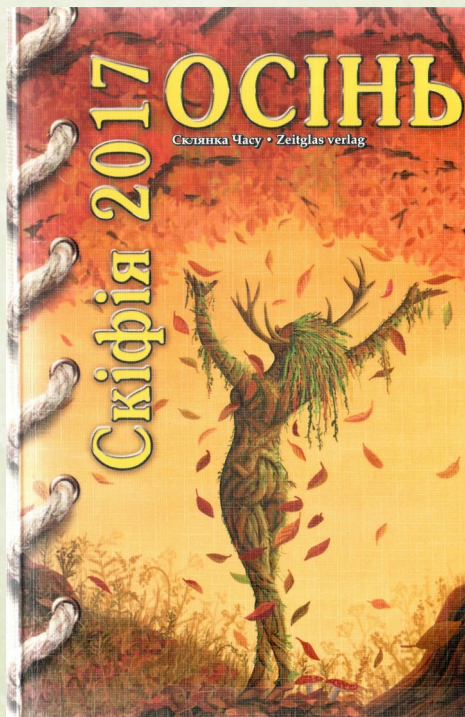
Глушценка

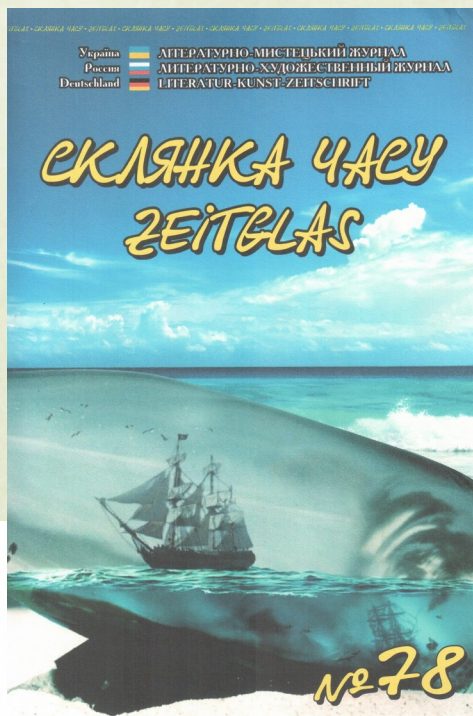
***“Поэзия, моя любовь,
отрада самовыраженья...
И мука недопостиженья,
и радость вновь открытых
слов...”***

***В.А.Глущенко
из сборника
“Ощущение доброго ветра”***

Владимир ГЛУЩЕНКО

Мне Бог дал слово — о, я везучий!
(Хоть и хожу порою по лезвию.)
Я краски перевожу в созвучья,
Это и есть поэзия.

Уйти в стихи, как уходят в горы,
забыв о том, что виною, у подошвы,
забот — по горло, проблем — по горло,
и только от холода хлопчат в ладоши...

Но мыслями часто назад возвращаться,
на землю, все ту же печальную землю...
Поэт, твой удел — это мука иль счастье?
Счастливую муку поэта приемлю...

Принемлю счастливую муку поэта.
Пусть держат на склоне упрямые строчки,
я все же спущусь на печальную эту —
расставить на ней запятые и точки.

НЕВЕСОМАЯ СТЕНА

...А я несу на плече
стену дома
из детской книги.

Темнота и свет

№78

и гербициды на участке.
И тонких пальцев отпечатки.
И деньги падают в цене.

И сил душевных нет как нет,
чтобы писать романы иль повесть,
о чьих-то судьбах бесновать.
Что делать? Я пишу сонет.

Но он лишь стихотворный бред:
к чему сей бард, давно не бритый?
К чему сей стол, вилочка и вилочка?
И вероней пистолет?

Я не могу найти ответ.
В конце сонета гаснет свет.

Много-много лет
слово корабляет
я держал в заначке.
Но не век же — в спячке?!
Я открыл уста
и ствол с волата
выдал в одиночку!
Ведро и ненависть,
темнота и свет
оставили себя
на листе волшебном!
И таким душевным
был словесный ток,
словно брызнул сок
молочной берёзы...

И равнули грозы,
смысл, как боль обмана,
след аномальности!

Переплетенье жизненных дорог —
награда за усвоенный урок...
Мне светит по ночам твоё звезда.
Пооступно подступают холода,
и ломкий лист, прозрачный, как слюда,
кружит, летя невведомо куда, —

22

Владимир ГЛУЩЕНКО

ТРОЕ И ВОЛНА

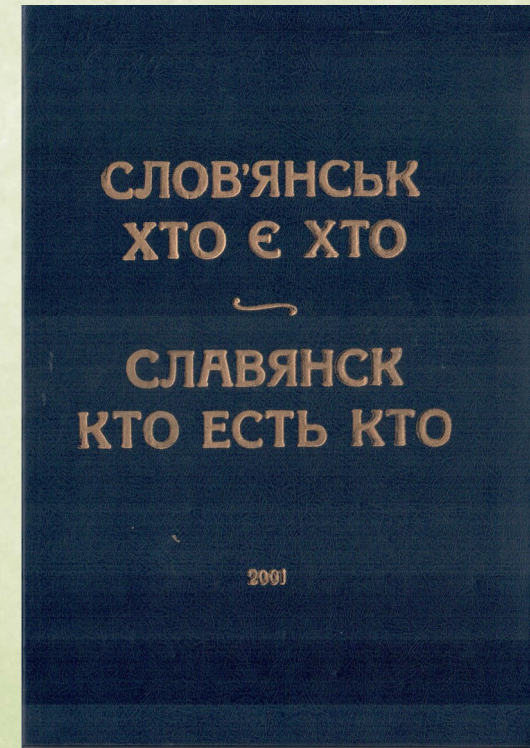
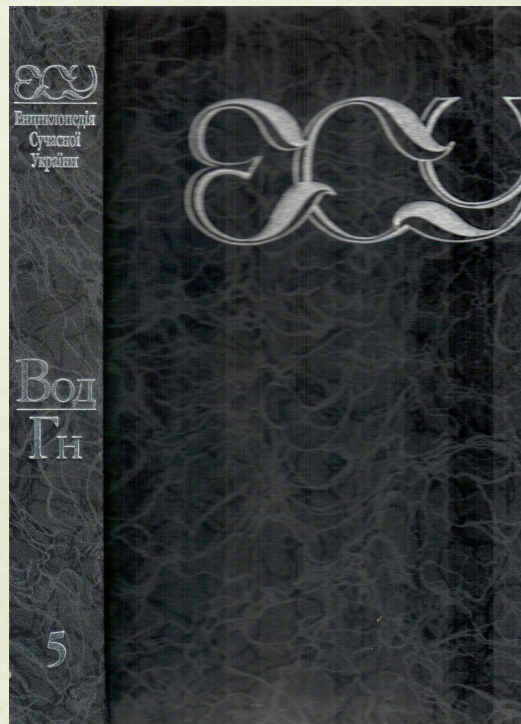
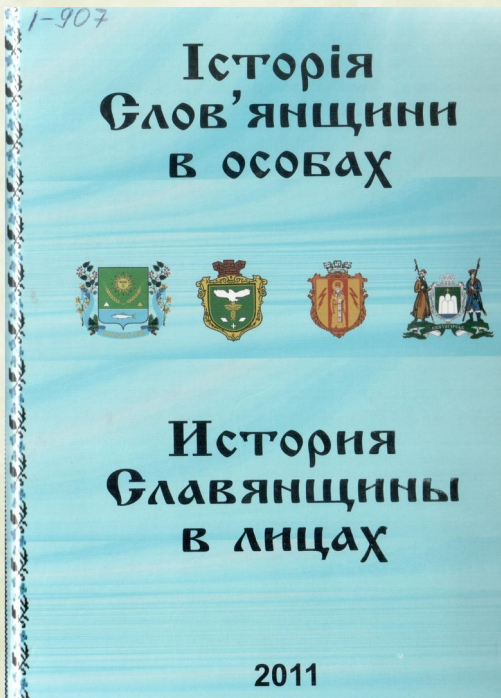
Мои друзьям и единомышленникам,
которых, конечно же, больше трех

Нас — трое.
И мы настроены
на (как будто бы!) чуткую волну.
Но она накрывает нас с головой.
Я тону,
я пытаюсь выплыть,
почувствовать ногами дно —
тщетно!
Мы тонем втроем.
Справа и слева от нас
тонут тоже.
Мы все расстроены,
мы тонем вне строя.
Вроде бы не Средиземное море
и тем паче не Атлантический океан,
Дикое Поле, донецкая степь,
и только,
но мы тонем!
Справа и слева
взлетают в воду тули,
вонзаются в нее осколки.
Тонет восток,
и мы тонем, тонем...
Нас трое,
и мы, как и все, расстроены,
и волна накрывает нас с головой
вне строя.

*Література
про життєвий і
творчий шлях*

***“Владимир Андреевич
напоминает земского врача,
каким его изображал В.Вересаев:
человек, всегда работающий на
совесть, ищущий не наград и
признания, а возможностей
помочь людям”.***

***В. Ковалёв
(из комментариев к сайту
“Русисты Украины”)***

Донбаському державному педагогічному університету

Професори університету

ГЛУЦЕНКО ВОЛОДИМИР АНДРІЙОВИЧ

доктор філологічних наук, професор, Завідувач кафедри загального, германського та слов'янського мовознавства «Відмінник освіти України», Академік Міжнародної академії наук педагогічної освіти (Росія).

У 1975 році закінчив Харківський державний університет ім. О. М. Горького, одержав кваліфікацію "Філолог. Викладач російської мови та літератури."

Захистив докторську дисертацію у 1999 році на тему: „Принципи порівняльно-історичного дослідження в українському і російському мовознавстві (70-і рр. XIX ст. – 20-і рр. XX ст.)”.

У 2001 році присвоєно Вчене звання професора кафедри загального та російського мовознавства і теорії та історії літератури.

Стаж педагогічної роботи у ВНЗ III-IV рівня акредитації 38 років.

Коло наукових інтересів – методологія та історіографія мовознавства й історія мови. Опублікував понад 270 наукових праць, у тому числі 29 книг. Серед них «Принципи порівняльно-історичного дослідження в українському і російському мовознавстві (70-і рр. XIX ст. – 20-і рр. XX ст.)» (Донецьк, 1998), «Одиниці фонетико-фонологічного рівня» (Слов'янськ, 2002), «Закономірності розвитку мови» (Донецьк, 2002), «Мова як система» (Київ, 2011). Автор поетичного збірника «Ощущение доброго ветра» (2012).

Під науковим консультуванням і керівництвом В. А. Глуценка захищено докторську й 13 кандидатських дисертацій.

Член двох спеціалізованих учених рад із захисту кандидатських і докторських дисертацій (Донецьк, Одеса).

Відповідальний редактор «Вісника Донбаського державного педагогічного університету» (серія «Філологічні науки») і наукового збірника «Теоретические и прикладные проблемы русской филологии».

Очолов митгазуєву наукову лабораторію «Методологія та історіографія мовознавства».

Має досвід викладання за кордоном (Німеччина, Польща, Болгарія).

Валерій Романько

Слов'янськ літературний:

Перша половина XIX - початок XXI століття

Валерій Романько

Глуценко Володимир Андрійович

Володимир Андрійович Глуценко – доктор філологічних наук, професор, відмінник освіти України, академік Міжнародної Академії наук педагогічної освіти. Працює в Донбаському державному педагогічному університеті, завідує кафедрою германської та слов'янської філології і міжвідомчою науковою лабораторією «Методологія та історіографія мовознавства». Є головним редактором збірника наукових праць «Теоретичні й прикладні проблеми сучасної філології».

В. А. Глуценко народився 6 листопада 1952 р. в учительській сім'ї. Закінчив філолог. фак-т Харківського держ. ун-ту (1975), аспірантуру (1983) та докторантуру (1993) Інституту мовознавства ім. О. О. Потебні Національної Академії наук України. З 1975 р. працює в системі вищої освіти. Викладав за кордоном (Польща, Болгарія, Німеччина).

Професор В. А. Глуценко є відомим спеціалістом у царині загального, російського та українського мовознавства. Опублікував близько 300 наукових праць, у тому числі 29 книг. У 1984 р. захистив кандидатську дисертацію «Історія фонетичної системи російської мови в науковій концепції О.О. Шахматова», у 1999 р. – докторську дисертацію «Принципи порівняльно-історичного дослідження в українському і російському мовознавстві (70-і рр. XIX ст. – 20-і рр. XX ст.)».

Перші вірші вийшли друком у 1975 р. Друкувався в колективних збірках, альманахах, газетах, у журналах «Донбас» і «Радуга». Автор поетичних збірок «Ощущение доброго ветра» (2012), «Дорога обетованная» (2013), «И СЛОВО дал Ты мне, Господь» (2014).

Лауреат премії журналу «Радуга» (2014).

Член Національної спілки письменників України (з 2015 р.).

Горбачуківські студії. Випуск 1

ЛІНГВІСТИЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ ДОНЕЧЧИНИ

Глуценко В. А.

УКРАЇНСЬКІ МОВЗНАВЦІ ПРО ЛІНГВІСТИЧНИЙ МЕТОД

В українському мовознавстві співіснують два різні підходи до лінгвістичного методу: він інтерпретується або як гетерогенний, або як гомогенний феномен. Це відбиває тенденцію, притаманну наукознавству взагалі.

У наукознавстві термін *метод* уживається в різних значеннях – у широкому (як спосіб, знаряддя й засіб пізнання) та вузькому (як сукупність прийомів, процедур і операцій дослідження).

Наукознавці кінця XX ст. – початку XXI ст. найчастіше трактують метод у вузькому смислі, розглядаючи його як сукупність певних прийомів, процедур і операцій, тобто як гомогенний феномен.

Так само й термін *лінгвістичний метод* уживають у двох значеннях. О. О. Селіванова інтерпретує лінгвістичний метод, по-перше, як «спосіб організації пізнавальної й дослідницької діяльності з метою вивчення явищ і закономірностей мови як об'єкта лінгвістики», по-друге, як «систему процедур аналізу мовних явищ та / або перевірки отриманих результатів» [12, с. 339]. Перше з цих значень є широким, друге – вузьким.

Найчастіше лінгвістичний метод трактують у вузькому смислі.

Такий підхід відбився в поширеній класифікації лінгвістичних методів. Так, О. О. Селіванова поділяє методи лінгвістичних досліджень на загальні та лінгвістичні. До загальних дослідницьких зараховує спостереження, індукцію і дедукцію, гіпотезу, аналіз і синтез, таксономію,

МОВОЗНАВСТВО

НАУКОВО-ТЕОРЕТИЧНИЙ
ЖУРНАЛ
ІНСТИТУТУ МОВОЗНАВСТВА
ім. О. О. ПОТЄБНИ
ТА УКРАЇНСЬКОГО
МОВНО-ІНФОРМАЦІЙНОГО
ФОНДУ
НАН УКРАЇНИ

Русский язык, литература, культура в школе и вузе. 2012. № 1

В МИРЕ КНИГ

В. А. ГЛУЩЕНКО,

д-р филол. наук, профессор кафедры общего и русского языкознания и теории и истории литературы Славянского государственного педагогического университета

А. С. ОРЁЛ,

канд. филол. наук, ст. преподаватель кафедры общего, германского и славянского языкознания Славянского государственного педагогического университета

ЯРКОЕ ПОСОБИЕ ПО ОБЩЕМУ ЯЗЫКОЗНАНИЮ (ИВАНОВА Л. П. ОБЩЕЕ ЯЗЫКОЗНАНИЕ. КУРС ЛЕКЦИЙ: НАУЧНОЕ ПОСОБИЕ — К.: ОСВІТА УКРАЇНИ, 2010. — 432 С.)

Общее языкознание завершает языковедческую подготовку будущего филолога. Этот вузовский курс, таким образом, носит подытоживающий характер. Он обобщает данные изученных лингвистических дисциплин и даёт им теоретическое обоснование. Он опирается на знания, полученные студентами в процессе изучения введения в языкознание, теорию и историю частных языкознаний, филологии.

Задача курса — расширение и углубление общезыковедческой подготовки выпускников филологических факультетов — может быть успешно решена только при наличии учебных пособий, которые в равной мере можно было бы назвать и научными.

Именно к таким пособиям следует отнести рецензируемую книгу доктора филологических наук, профессора кафедры русского языка Национального педагогического университета им. М. Драгоманова Людмилы Павловны Ивановой.

Актуальность книги бесспорна. Она укомплектована острым дефицитом современных учебных пособий по общему языкознанию для филологов-русистов украинских вузов.

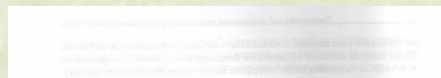
В 2006 г. «Лань» была выпущена подготовленная Л. П. Ивановой «Курса лекций по общему языкознанию» (К.: Освіта України, 2006. — 312 с.). И вот в 2010 г. читатель получил новое яркое пособие по общему языкознанию! Оно значительно больше по объёму. Но дело, разумеется, не только и не столько в этом.

Хочется обратить внимание на ценные дополнения, которые внесены в новое издание. Так, изменилась структура курса (вместо трёх разделов — четыре), появилась характеристика новых направлений современной лингвистики. Соответственно были внесены изменения в периодизацию истории языкознания (с. 11) и, как следствие, увеличился объём лекционного материала за счёт раскрытия содержания и теоретико-методологических основ новых лингвистических дисциплин. Отметим, что перечисленные изменения способствовали более глубокому и разностороннему рассмотрению материала, а значит, уточнению и совершенствованию предлагаемого курса.

Появление дополнений обусловлено в первую очередь изменениями научной парадигмы исследования языка. Из всего многообразия лингвистических учений проф. Л. П. Иванова выделяет несколько научных парадигм, которые определяют собой основные этапы развития мировой лингвистической мысли: лингвокомпаративизм (основные черты — сравнение, историзм), системно-структурную парадигму (принципы целостности и системности), коммуниктивно-прагматическую (объединяет теорию номинации, референции и теорию речевых актов) и дискурсивно-когнитивную парадигму, становление которой наблюдается в наше время и характеризуется такими основными чертами, как антропоцентризм, функционализм и коммуникативность (с. 324 — 325).

63

© В. А. ГЛУЩЕНКО, 2010

В. А. ГЛУЩЕНКО

ЛИНГВИСТИЧНИЙ МЕТОД І ВОГО СТРУКТУРА

У статті подано оцінку вибіток у науковій літературі концепцій лінгвістичного методу. Обґрунтовано тезу про лінгвістичний метод як складну логічну єдиність. У структурі методу виділено три розмірні компоненти: онтологічний, описаний і телеологічний. Названо аргументи на користь твердження про те, що це метод, але використовуються мовознавчі дослідження, є лінгвістичними методами.

Ключові слова: науковий метод, лінгвістичний метод, структура методу, онтологічний, описаний і телеологічний компоненти.

Проблема наукових методів є однією з найважливіших і водночас недостатньо розроблених у наукознавстві та в конкретних науках, зокрема в мовознавстві. Є суттєві суперечності й вичерпаність і дефіцити і трактування методу, у класифікаційних методах. О. О. Селіванова цілком обґрунтовано підкреслює «невизначеність методологічного інструментарію лінгвістики, відсутність його глибокого аналізу й опису»¹. Це, як зазначає А. С. Зеленько, призводить до того, що в значальних поєдинках для вищої школи вводяться необґрунтовані класифікаційні методи² («і, додам, саме поняття методу подпадає дуже суперечливо», до безсумнівного релятивізму у визначенні методів, прийомів і процедур дослідження в кандидатських дисертаціях³). Як відзначає В. М. Немченко, «у сучасному мовознавстві немає достатньо чіткого уявлення про поняття методу наукового дослідження, немає нової єдності в питанні про розмежування дослідницьких методів і суміжних вимір»⁴.

Із цих двох «хвістків» проблема визначення низки термінів, співвідносних із терміном *лінгвістичний метод*. В. М. Немченко говорить про базові термінологічні найменування, відносно до них терміни *метод, методика, методологія*⁵. Упорядкованість і їх уживання немає. Крім того, зліпнений нами аналіз свідчить, що систематичній потребі бути і терміни *природа, відхід, крайок, процедура, операція*. Усі ці поняття так чи інакше пов'язані з поняттям методу, зокрема лінгвістичного; проте єдиність в погляді на те, як співвідносяться принципи, підхо-

¹ Селіванова О. О. Сучасна лінгвістика: зарплати та проблеми. — Полтава, 2008. — С. 48.
² Зеленько А. С. Методи й методи дослідження мови // Вісн. Луган. держ. ун-ту. — 1999. — № 5. — С. 7.

³ Там же. За спостереженнями В. М. Немченко, змішання термінів *метод* і *прийоми* спостерігається не тільки в кандидатських, а й у деяких докторських дисертаціях (автор лише про роботу, захищену в Росії) (див.: Немченко В. Н. Фундаменталізація мовознавчих термінів: огляд на сучасний лінгвістичний дискурс // Вісн. Національного ун-ту ім. І. П. Кошового. — 2007. — № 6. — С. 280).

⁴ Немченко В. Н. Звичайні речі. — С. 280.

⁵ Там же.

© В. А. ГЛУЩЕНКО, 2010

32

ISSN 0027-2833. Мовознавство, 2010, № 6

Русский язык, литература, культура в школе и вузе. 2009. № 4

В МИРЕ КНИГ

В 2009 году в издательстве Горловского педагогического института иностранных языков вышла монография Альфы Рашидовны Габидуллиной «Учебно-педагогический дискурс» (Горловка, 2009. — 292 с.). Эта работа будет интересна не только учителям-лингвистам, аспирантам, студентам, но и всем тем, кто интересуется проблемами вербальной коммуникации. Предлагаем читателям познакомиться с концептуальными основными монографии и примером их реализации.

В. А. ГЛУЩЕНКО,
д-р филол. наук, профессор кафедры общего и русского языкознания и теории и истории литературы Славянского государственного педагогического университета

МОНОГРАФИЯ А. Р. ГАБИДУЛЛИНОЙ «УЧЕБНО-ПЕДАГОГИЧЕСКИЙ ДИСКУРС» (ГОРЛОВКА, 2009. — 292 С.)

Особенностью творчико-методологической парадигмы современного языкознания является интенсификация учебного взаимодействия в социальном, культурном и психологическом аспектах. Исследования осуществляются в рамках лингвистической прагматики, лингвистики текста, психо- и социолингвистики и т. д. Активно развивается теория речевой коммуникации, в том числе дискурсия.

Монография А. Р. Габидуллиной посвящена изучению учебно-педагогического дискурса (УПД) — одного из самых распространенных типов институционального общения. Количество исследований в области статусно-ориентированного дискурса достаточно велико, тем не менее сущность самого процесса коммуникативного взаимодействия в предметно-профессиональных сферах составляет отдельный дискурс.

Научная новизна исследования состоит, во-первых, в необычном (междисциплинарном) ракурсе изучения объекта — процесса текстопорождения в сфере образованного обучения; во-вторых, в соотноении параметров коммуникативного контекста с дискурсивными категориями УПД; в третьих, в разграничении жанра текста и жанра дискурса; в-четвертых, в обосновании понятия «дискурсивная личность».

Первая глава содержит обзор лингвистической и педагогической литературы по теме исследования.

Автор убедительно доказывает, что учебно-педагогический дискурс нельзя отождествлять с актуальным изучением процессов вербальной коммуникации в ее социальном, культурном и психологическом аспектах. Исследования осуществляются в рамках лингвистической прагматики, лингвистики текста, психо- и социолингвистики и т. д. Активно развивается теория речевой коммуникации, в том числе дискурсия.

В работе описана модель учебно-педагогической ситуации, опирающаяся на параметры коммуникативного контекста Д. Хайндса. К наиболее важным из них автор относит цель, от которой зависит стратегия и тактика участников УПД; роли коммуникантов; тему учебного занятия, обстоятельства общения — место и время коммуникации; код — язык учебной терминосферы, способы парافразирования первичного текста; канал передачи информации; совокупность коммуникативных событий, определяющих тип, структуру дискурса и выбор дискурсивного / речевого жанра.

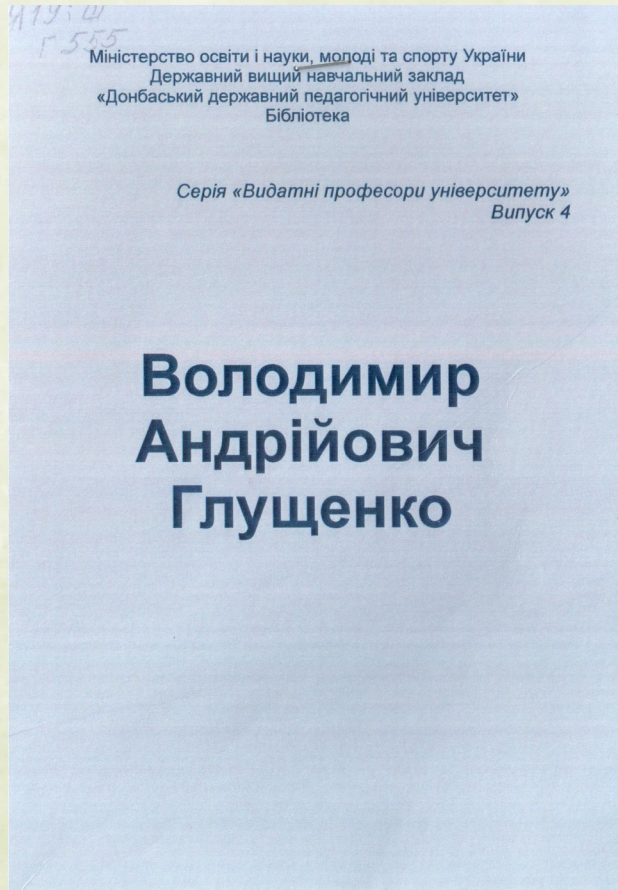
Учебно-педагогический дискурс рассматривается на фоне других типов институционального общения, определяется его интегральные и дифференциальные признаки.

Особое внимание автор уделяет описанию языковой и дискурсивной личности учителя и учащегося. Последняя обнаруживается в определенной типизированной образовательной ситуации; «в институциональном дискурсе говорит не „я“, а „инсти-

47

Бібліографічні покажчики серії «Видатні професори університету»

Вип. 4

Вип. 13

Слово

*Я мог часами вздор молоть
среди канители.*

Но СЛОВО дал Ты мне, Господь!

И я при деле!

*Я камер-юнкер словаря,
тетрарх тетради.*

*И загорается заря
словес сих ради!*

Горит душа. Пылает плоть.

Ломота в теле.

Ведь ДЕЛО дал Ты мне, Господь!

И я при деле.

*“Что мне поделатъ с моим неумелым,
робким грехом?*

*Я замолю замолю, его белым,
белым стихом”*